

KOVA

Lietuvių darbininkų savaitinis laikraštis, išein kas penktą dieną, Philadelphia, Pa. U.S.A.

Pr numerata:

Ant metų į visas šalis svieto..... \$ 2.00
Ant pusės metų..... \$ 1.00

Apgarsinimų prekės:
syk| colis 50c; mėnuo už colį 1.00; metal
už colį \$ 10.00.

Siunčiant raštus, pinigus ir visuose
kituose reikaluose susisiekiant adresuokit:
„KOVA“
412 Siegel str.
Philadelphia, Pa.

KOVA

„KOVA“ The Lithuanian weekly, published every Friday, by J. O. SMIRVYDAS, 412 Siegel str. Philadelphia, Pa.

Subscription rates:
One year in all parts of the world \$ 2.00
Six month „ „ „ \$ 1.00

All communications should be addressed to:
„KOVA“
412 Siegel str.
Philadelphia, Pa.

ORGANAS LIETUVIŲ SOCIJALISTŲ PARTIJOS AMERIKOJE.

Nr. 19

Philadelphia, Pa. II Gegužės (May) 1906 m.

Metas II

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER MAY 17, 1905, AT THE POST OFFICE AT PHILADELPHIA, PA.

Prieš II-ąjį LSPA. Susivažiavimą.

Draugai! Sztai jau prisiartina metinės sukaktuvės susiorganizavimo mūsų — «Lietuvių Socialistų Partijos Amerikoje», teipgi baigiasi metai nuo uždėjimo mūsų organo «Kovos», ateina laikas susaukti Antrąjį Partijos Susivažiavimą. Reikia mums ant valandėlės sustoti ėjus, atsizvelgti užpakaliū ir pasižiūrėti su atydzia, ką mes per tuos istisus metus organizuoto darbo padarėm. Ar geru keliu mes ėjom? Rasi yra dar geresnis, dar trumpesnis vedantis prie mūsų tikslo — socializmo. Dabar jau turime truputį praktikos, biskutį patyrimo, šiek-tiek išsidirbome. Gali but, kad reikės kelias permaintyti, tulos vėzės praplatinti, kitos susiaurinti arba apleisti visišškai. Daugelis reikalų, teisybė, stovi pas mus dar visai nepalytėti. Tam stoka buvo gerų, išsilavinusių sądarbininkų, maža vietos taturėjome savo organe. Be to revoliucija pas mus stovėjo ant pirmiausios vietos. Gal Susivažiavime galėsime rast, susirinkę draugai iš visų kraštų, kad tulus galimus reikalus reikia tuojau imt kelt, išjieškosome tam tikrus pragumus, apdirbsime platesnius plianus tolessniam partviškam gyvenimui.

Praėjusiuose metuose, I-ame mūsų Partijos Susivažiavime buvo nutarta laikyti II-ąjį Susivažiavimą sykiu Sus. Liet. Laisvamanių, mieste New Yorke (žr. N 3 «Kovos» 05, § 10). Taigi dabar, beprisiartinant Susivažiavimo laikui, mes parašėm užklausimus SLL. Centr. Komiteto nariams: Sekr. kun. Vl. Dembskiui*) ir vice-prezidentui, A. Stoneliui (nb. prezidentas, J. Naujokas, nuo prezidentystės SLL atsisakė, žr. «Kovos» N 28, 05.). Nuo pirmojo, atsakymo nesulaukėm; pastarasis atsakė maždaug teip, kad jis nieko apie tą nežinaš; pasirodė net, kad jis nieko daugiau tame klausime negali pridėt. O ėia jau vis trumpinasi laikas iki susivažiavimo. Kuopos ir

Šio adrisas mums tuomtarpu nebuvo žinomas, taigi parašėm ant vardo dr. J. Šliupo, prašydami perduot kun. V. D.

pavieni mūsų Partijos draugai ėmė spirt, kad apgarsintumėm Susivažiavimo sušaukimą. Todėl pasirįžom su apskelbimu SLL. prisidėjimo nebelaukt. Pasiteiravę visi savo tarpe Centro Komiteto draugai, teipgi susinešę su New Yorke-Brooklynio LSPA. 19-tos kuopos draugais, sutarėm atsišaukt dėlei busimo Susivažiavimo į kuopas, kviezdami prie to prisirengti. Tikrai tuomtarpu dar nežinojome, ant kokios dienos ir kur bus gauta patogi tam vieta — New Yorke ar Brooklynje (kurie abu ten pat). Tą pranešime vėliaus, kada gausime ir mes žinią nuo teynykščių draugų, kurie rengia Susivažiavimui vietą. Tuomtarpu mes atsišaukiame į draugus Partijoje, patardami stropiai sušaukinėti visuotinus vietinius susirinkimus ir rupestingai apdirbtį žemiau paduotus įnešimus:

1. Kokioj pozicijoj turi but ant tolesnio «Lietuvių Socialistų Partija Am.» su vietinėms Amerikos socialistų partijoms, — minėtinais «Socialist Party» (Socialistų Partija) ir «Socialist Labor Party» (Socialistų Darbo Partija)? Teipgi, ar mes savo sątikius su Lietuvos Socialdemokratų Partija paliksime tokiam pat artume, kaip buvo, ar dar labiau suartinsime? Jeigu norint susieit dar arčiau, tai kokiais keliais ir ant kokių įsakmū punktų?

2. Kiek matyt ikišioliai, dar apdirbto LSPA. programo spaudoje nepasirodė. Reikia tikėtis, kad jis bus, ar bent jam projektai ir pamatai, — priduoata Susivažiavimui. Tasgi Komitetas, kuris buvo I-ojo Susvažiavimo išrinktas ir Brooklynio Konferencijoje patvirtintas bei papildytas, malonės programo klausime priduoti Susvažiavimui šioj-tokį toj linkmėj padarytą darbą. Beto, kuopos ir pavieniai teipgi butinai privalo tam tikrus programo klausimus įnešti Susivažiavimui — raštu ar per atstovus-delegatus.

3. Lietuvos demokratų ne-oficijališkos agencijos ėmė Amerikoje skelbti, kad Lietuvoje revoliucijos nebuve, nėsą ir — jie sako — greit nebuse; nes ji esanti

«perankstyva». Rods tai nebuvo tiesiog, tos partijos vardan varyta tokia kontr-revoliucijinė agitacija, bet mes matėm kaip pasalingos ypotos skriejo ir tebeskrieja tokius netikusius ir žabalus sentimentus tarpe Amerikos lietuvių, kuomi atgabena labai didelę revoliucijos šelpimui pragaištį. Draugai teiksis kuopomis ir pavieniais išreikšti busimam Susivažiavimui savo nuomonę: ar mes turime aštriai kariauti su besiplatinimu melagingos ir visai priešingos darbininkų reikalams reakcijos, ar duoti tai reakcijai pačiai užsibaigti? Beje, tas dalykas pilningiau ir plačiau bus apsvarstytas Susivažiavime; reikalinga tiktai todėl, kad kuopos įduotų savo delegatams, o kurios nesiųs — raštu, pilnas žinias apie tai, kaip toli tokia reakcija yra jau įsmegus į mūsų brolių amerikiečių gyvenimą, kokio luomo ir padėjimo žmonės labiausiai ją platina ir kokie pragumai buvo vartoti vietose kovai su reakcija, ir rasti tinkamais bei pasekmingais.

4. Ar čarteriuosime mes LSPA. kaipo savystovę liet. socialistų partiją Sujungtose Valstijose Amerikos, ar prisijungsime, kaipo šaka, prie katros nors iš amerikonių socialistų partijų. Jeigu prisijungt, tai prie kokios ir ant kokių išlygų? Yra draugų, kurie vietines kuopas seniau buvo prijunge, todėl žino sutarymus kaslink mokesčių ir šep jau agitacijos reikaluose. Meldžiam priduoti Susivažiavimui pavyzdžius ir iš tokių susijungimų patyrimus.

5. Kokią stovengę paimsime priešais kunigiją, kuri paskutiniais metais išsišoko, kaipo uoli nešėja reakcijos; anti-revoliucijinė agitacijoj per «Žvaigždę» ir pamoksluose griebėsi budų ir siundymų mažai kuom tesiskiriančių nuo teip vadinamosios Rusijoje «judosios šimtinės». Ikišiol mes jų darbus tiesiog ignoravom. Geras buvo ir yra budas kad ir tas. Bet revoliucijinio judėjimo laikuose ar nereikėtų energiščiau per spaudą, atsišaukumus ir tt. kunigiją iškedenti akise visuomenės?

6. Organizavimo reikalai tebėra gan nesutvarkyti. Reikia išrasti būdai, kaip daugiausiai suorganizuoti kuopų, kaip pavaryti agitaciją ten, kur lietuvių gyvena tirštai, o netiktai nėra LSPA. kuopų, bet neturime nė vieno draugo. Kuopos ir pavieni draugai tepaduoda geriausias tame išpraktikuotus sumanymus.

7. Vidurinis gyvenimas kuopose, išskiriant keletą darbštesniųjų, abelnai užaušęs. Nebandyta dar nė kur įkurti mokyklėlę, vietą diskusijavimų, mokimosi iškalbos, studijavimo socializmo. Net knygynai, kiek žinoma, iš 40 kuopų tiktai dviejose tepradėti kurti! Reikia tas klausimas labai rimtai kuopoms apsvartyt, ir paduot Susivaziavimui apdirbtų sumanymų, kuriam lengviau būtų išdirbti tam tikras abelnas plianas.

8. Nebandyta dar tvirt kooperatyviškų institucijų lietuvių tarpe. Kiek žinome, tik Wilkes Barres, Pa. lietuviai (daugiausiai socialistai) prisidėjo prie anglų socialistų kooperatyviškos valgytų sąkrovos.

9. Nesutverta literatiškų ratelių nė teatrališkų kuopų. Nežiurint į reikalingumą lavinties darbininkams įvairiose literatūros šakose, scena vėl yra labai reikalinga: 1) tankiai susišelptų besilavinanti socialistų studentai; 2) sušelptų partiją ant išleidinėjimo dramatiškai-socialistiškų ir agitacijos raštų; 3) su pagalba scenos platintų socializmą.

10. Literatūros agentai, pirkliai knygomis ir kitais raštais teipgi reikalingi iš socialistų eilių. Teisybė, kad jų visur pilna ir dabar. Bet tie yra paprasti «gešftmakeriai». Tuomtarpu geras knygnešis yra žmonijos žiburys ir geriausias platintojas progresyviškų idėjų.

Paduodami tuos keletą trumpų nurodymų ant degančių mūsų klausimų, mes žinom, jog jų yra dar labai daug; bet tikimės, jog kiekvienas iš mūsų partijos draugų pasistengs tokiu ar kitokiu būdu Susivaziavimui nurodyti ko šiuose nurodymuose truksta ir kas mūsų organizacijos labui yra reikalinga.

Primename teipgi draugams, kad susirinkimuose paskirtumėt kandidatus į ateinančių metų «Lietuvių Socialistų Partijos Amerikoje» Centro Komitetą, mišniniai kandidatai į:

- Centro Organizatorių,
- » Sekretorių Susinesimų
- » Sekretorių Finansų
- » Išdininką
- » Knygių
- Organo redaktorių.

Kitus kokius nors komitetus Susivaziavimas pats galės išskirti iš savo tarpo.

Meldžiame pasiskubinti suaukti susirinkimus ir pasirūpinti kaip galint dau-

giau paskirti susivaziavimam atstovų. Kurios kuopos ar pavieniai, dėl kokių nors priežasčių negalės ypatingai Susivaziavime reprezentuotis, teiks todėl gražiai ir nuodugnai surašyti reikalavimus ant popieros ir iš laiko prisiųsti ant vardo Centro Organizatoriaus (412 Siegel str. Philad., Pa.), arba Brooklyno draugų išrinktam, Susivaziavimo rengimo Komitetui.

Sziuomi spaudžiu delną visiems draugams Partijoje ir lieku su meile Jums ir socialistiškai revoliucijai

LSPA. Centro Organizatorius

J.O. Sirvydas.

Žinios iš Lietuvos.

Baisi teroro valanda Lietuvoje rodo skaito jau paskutines minutes. Pradedama liautis anarkiškas caro bašibuzukų siautimas, krvinos nagaikos varvina žemyn kraujo lašus. Dabar ateina «legališka» žmonių sprespauda, kurią žinome ir pažįstame jau nuo daugelio-daugelio metų! Žmonių iškovota laisvė jau beveik areštuota, Kalėjimuose ir ištrėtimuose vaitoja geriausi tautos sunys. «D.B.» sako, jog Vilniaus kalėjime sėdi 203 politiški suiminiai, Kaune apie 500, Panevėžy apie 120, Kalvarijoj (Suvalkų gub.) 230, neskaitant kalinių Suvalkų, Naumiesčio, Vilkaviškio, Senapilės, Sziaulių, Ežerėnų, Ukmergės, Telsių, Raseinių, Vileikos ir kituose kalėjimuose. Tuos, kurie žino ir pažįsta savo šalies žmonių reikalus, kurie tuos reikalus ėmė drąsiai skelbti ir kovoti už juos, – tuos valdžia žavinina, Tiems-gi, kurie nežmoniškai valdžiai pataikauja, ta valdžia numetė didelę pilką – «dumą», kad jie vaikydamiems paskui ją užsibovjūt ir negirdėtų balso Lietuvos vargdienių žmonių. Pilni Lietuvos laikraščiai žinių apie rinkimus į «dumą». Bet apie šaknis vargų, apie kelmą tas šaknis želdinančių – caro valdžią, jau nieks nerašo. Turbut bijo. Turbut nenori. Bet gal yra ir tas ir kitas. Bėga paskui pilką ponai, bėga demokratai, bėga kunigai. Graži zaislė. Bet kas žmonėms? Ašaros, vargai, nelaimės ir vėla ilgi, kartūs kentėjimai!..

Tarp visų Lietuvos laikraščių, garsiai ir patyloms pučiančių į caro autokratijos birbinę, užgims vienas naujas laikraštis – sąvaitinis «Nauja Gadyne». «V.Ž-ose» apskelbtas to laikraščio programos, tarp ko kito sako, jog «N.G.» rūpjis miestų, sodžiaus, dvaro darbininkų ir mažazemių reikalais. Kiek mes nujaučiame – vieništelis tai bus Lietuvoje laikraštis, kurs pasakys teisingą žodį, ko žmonėms reikia. Amerikiečiams draugams patariame

jį užsisakyti (mokėsis 3 rub. ant metų; adresas: «Vilno, Knižny magazin Piaseckoj-Szlapelis, Blagovieščenskaja 13.»).

Dr. Basanavyčius kviečia per «V.Ž-s» «visus Lietuvos apšviestunus» prie svarbaus, anot jo, darbo – ruoštis prie apvaisinimo 25-metinių sukaktuvių išėjimo «Aušros», kas bus dar 1908 metuose. Tam pataria net padaryti Vilniuje lietuvių susivaziavimą ir įsteigti dėl tos progos tautišką jubilėjinę šventę... Nežinom, kaip kam tas patiks. Bet mums išrodo tas nelemtu išjuokimu vargingos mūsų tautos. Niekas nešneka apie džiaugsmingus jubilėjus, kada namuose guli brangios ypatos lavonas. Dar neužžėlė šviežiai supiltos kapinės mus brangiu kritusių brolių, tebestovi mūsų šalies prieangy kartuvės, tebesiruošia dar mus žmonės prie ilgos ir sunkios kovos už laisvę, o «patrijotai» jau šaukia «apšviestunus» prie jubilėjų. Gera tai jų meilė tėvynės!.. Argi nemato mūsų tėvynės žaidžų gydytojai, kad jie siulo mūsų žmonėms baisiai nuodingą opijumą? Argi jie nesupranta, kad dar nelaikas šventi šventę pusiaukelių? Rusai, lenkai, latviai, žydai ir k. tautos ginkluojasi, rengiasi prie neišvengiamos Rusijoje revoliucijos. Argi mes tat, vietoje apsiginkluoti, imsime rankioti seniai sugulėtus šiaudelius ir vėl iš jų klotis letargiškam miegui patalą! Ne. Szalin su klotėjais mums patalo!

Szkotija. – Seredoje, 28 kovo atšibuvo susirinkimas lietuvių-mainierių susivienijimo, prigulinių prie «County Unijos». Szj susirinkimą šaukė Bellshillio skyriaus tos unijos sekretorius, Patrick Reddin, saleje «Auld Drum», Bellshill. Apgarsinimuose buvo minėta, kad p. John Robertson (anglas) ir nekoksai lietuviai «George Miller» iš Carfin'o laikys kalbą lietuviškai. Atėjo užsakytoji diena. Iš viso Bellshillio apskričio (district), susirinko apie 200 su viršum lietuvių-darbininkų. Pirmas prakalbo (angliškai) Robertson, paaiškindamas, kad unija, susivienijimas yra reikalinga darbininkams, ir kad kiekvienas darbininkas Didžiojoje Britanijoje, nežiurint kokios jis tautos nebutų, privalo prigulėti prie «County Unijos». Kadangi kalbėtojis kalbėjo angliškai, todėl daugumas visai arba mažai tesuprato kalbos turinį. Potam kalbėjo augščiaus minėtas lietuvis iš Carfin'o, maž-daug atkartodamas žodžius Robertson'o, tarpais savo pridėdamas. Pastarasis priminė susirinkusiems Carfin'o streikus*).

* Reikia pridurti, kad Carfin'e anglių kasyklose dirba daugiausia lietuviai. Streikas kilo iš priežasties mažo uždarbio, kuris tęsėsi apie 6 mėnesius. Bestroikuojant lietuviams teko ir su policija apsimust, kuri buvo pribuvusi

19 metų.
Piasec.
13.))
«V. Ž.»
rie svar-
e apvai-
išėjimo
netuose.
je lietu-
tos pro-
Neži-
nims iš-
urgingos
ie džiau-
tose guli
neuzžėlė
braugių
ų šalies
dar mus
ovos už
apšvies-
jų meilė
tėvynės
o mūsų
nų? Ar-
as šves-
kai, la-
asi, ren-
je revop-
psigink-
guletus
rgiškam
slojėjais

kovo at-
ainierių
County
Bells-
etorius,
Drum»,
minėta,
ir ne-
iš Car-
ėjo už-
o aps-
200 su-
ias pra-
aiškini-
yra rei-
kvienas
nežiu-
privalo
Kadan-
todėl
suprato
gščiaus
ž-daug
o, tar-
primi-
ikus*),

se dirba
tažo už-
it lietu-
ribuvusi

buvusius perėjusiuos metuos, kaip jie laimėjo eidami iš vieno ir t. t. Bet iš kalbos žmogelis pasirodė, kad mažai suprantanta politikoje, kadangi užklaustas «ką reiškia unija» – visai nieko neatsakė, tik vien ragino lietuvius-darbininkus prigulti prie jos. Zion kilo iš lietuvių pusės visoki skundai. Vienas vaikas aiškino, kad susivienijimo dalykuose privalo pirmiau parodyti paveikslą lietuviams angliai t. y. kad angliai turi pirma susivienyti, kadangi jie daugelyj vietų pasielgia blogiau už lietuvius. Kitas pasakė, kad arglai privalo apsieiti doriau su lietuviu, kad angliai laikytų lietuvius už žmones, neteip kaip ikišiol kad vien šaukdavo einant lietuviui gatve: «bliddy pole! bliddy pole!»... Trečias pasakojo, kad šale jo dirbančiam draugui kasykloje nulauzė koją, ir jis nieko negavęs iš kompanijos; nors ėjo skūstis prie unijos, bet nieko nelaimėjo... Tokius tai skundus išgirdę angliai, nežinojo nė ką lietuviams atsakyti. – Ir ištikro atsitinka tokių nelaimių darbininkų gyvenime, kad reikia apgailėti. Ypač lietuviams-darbininkams, pribuvus iš Lietuvos, sunku gyventi. Jie čion pribuvę – kas svarbiausia – nesuprasdami vietinės kalbos, nežinodami jokių tiesų, neretai, ar tai darbe ar kur kitur, papuola į nelaimę. Idant nors kiek prigelbėti lietuvių-darbininkų susipratimui, aš nuo savęs galėčiau duoti šitokias patarmes.

Gerai mums yra žinoma, kad organizacija darbininkams yra geru daiktu. Nors suprantama, kad dabartinės «Unijos» nėra tobulu įrankiu pagerinimui darbininkų buvio – vienok: 1) darbininkai streikuodami (žinoma, jeigu streikas sutaryme vedamas) priverčia kapitalistus nusileisti; 2) unijos pratina darbininkus prie vienybės, rodo, kad darbininkai privalo eiti išvien prieš kapitalistų valdžias.

Kad mes anglų negalime kulturiškai pakelti, – ir ne mūsų tame prievolė – tas teisybė. Jie (anglai) turėtų pradėti smarkiau organizuotis, o tą syk ir mus greičiau patraukti. Bet mes imkime geresniąją pusę; ir atjauzdami vienybės reikalingumą, mes, lietuviai-darbininkai, pareikalaukime nuo anglų:

1. Kad «County Unijos» administracija pasirupintų išleisti lietuviškoj kalboj įstatymus, kokius ta unija vartoja. Kada mes matysime, kad «County Unija» yra internacijonališka organizacija, kad ji užtaria kiekvieną darbininką, neskiariant tautos, lyties ar tikėjimo; kada matysime, ką «County Unija» mums žada ateityje, tąsyk, žinoma, mes noriai prie jos rašysimės.

ginti streikaužius; vienok darbininkai išlaimėjo po 2 pen. už padarymą tono anglų.

2. Visoki pinigiški įplaukimai ar išmokėjimai, lygiai organizacijos stovis teipgi turėtų būti parodoma lietuviams lietuviškoj kalboj.

3. Kad lietuviai, kurie gerai supranta anglišką kalbą, galėtų užimti vietas organizacijos administracijoj; kad turėtų tiesą kontroliuoti organizacijos pinigiską stovį ir tt.; kad «County Unijos» administracija, darydama susirinkimus, turėtų toki žmogų iš šalies lietuvių, kuris gerai supranta anglišką kalbą, nusimano politikos bei organizacijos dalykuose, ir kad ant tokių susirinkimų būtų plačiai aiškinama «County Unijos» tikslas, anglams – angliška, o lietuviams – lietuviškai.

Ant tokių pamatų, mano nuomone, susivienijimas tarpe lietuvių ir anglų darbininkų sparčiau žengtų pirmyn negu kaip kad ikišiol.

J. Cerkovycius.

Iš Rusijos.

Vitte ir Durnovo abu iš ministerijos išėjo ar tapo išspausti. Nauja ministerija susidėjo daugiausiai iš menkai žinomų geroj pusėj žmonių su pirmininku Gorenkinu, aršum reakcionierium. Visa ta nauja vataga tyčia sutaisyta iš žmonių menko ir silpno pobūdžio, idant jaisiais lengvai galėtų valdyti užpakalinė autokratijos spēka.

«Duma» atsidarys šėnedėl, t. y. 10 gegužio. Tarpe įvairių priemonių, visokių apsaugų, apstatymo gaujomis šnipų ir eilėmis armijos, rengiama dar parodyt «dumai» komediją – tai atneš papuoštą lėlę, kuri bus išmokinta prašnekėt į Rusijos žmonių atstovus ir užtikrint, kaip tai lėlei Rusijos žmonės yra brangūs, kaip ta lėlė myli tėvynę, jos ramybę ir stačiatikių tikyba. Ta lėlė yra tulas rusų biurokratijos pastumdėlis Mikė, vadinamas caru.

Paskutines «dumininkų» tiesas atėmė caras 4 gegužio, išleizdamas tam tikras «pamatinės tiesas», susidedančias iš 28 straipsnių. Ten stipriausiai apsergsti caro galybę, aprubežiuoja tiesas pavaldinių ir nurodo jiems pareigas, nubrėžia tiesdarystės budus, aprubežiuoja «dumos» tiesas ir privalumus, teipgi suvaržo viešpatystės Tarybą, sukriūša likučius iš «konstitucijos» groblų, ir pavergia ministru tarybą.

Konstitucijinių demokratų eilėse suskilimas: vieni nori nuramdyt sodiečių bruzdėjimą visuotinu aptautinimu arba apdrauginimu žemės, kiti nori per tarpininkystę bankų duot bežemiams lopukus dirvų ant išmokesčio. Žemės Rusijoje išplėstos nuo žmonių, labai daug. Antai 49-iose gubernijose apskaitoma, jog valdžia

valdo 406.080.000 akryų, caro šeimyna 19.980.000 akryų, bažnyčios 22.950.000 akryų, ir dideli žemvaldžiai 250.180.000. Tuomtarpu 45 milijonai kaimiečių, teturi viso labo 354.890.000 akryų, arba po 8 akrus ant galvos.

«Vorvaerts» praneša, jog Rusijos socialdemokratų darbininkų partija laikanti šioms dienoms slaptą susivaziavimą. Kur, nepaduoda. Delegatai esą iš įvairių pirmavesnių partijų, nepasidavusių caro žabangams pavidale «dumos». Bus bandoma visiems Rusijos socialistų gaivalams susilieti į kruvą. Menama, kad susivaziavimas yra Berlyne.

Ekaterinoslave, 7 gegužio šešios ginkluotos ypotos užpuolė ant general-gubernatoriaus ir iš revolverių jį sušaudė. Szaudėjai pabėgo. Tą pačią dieną Masuvoje, tulas revolucijonierius Metz, metė į general-gubernatoriaus Dubasovo karietą bombą. Bomba padarė baisią eksploziją, keturias ypatus užmušė, tarp jų ir patį metėją. Nužymėtasai tyronas Dubasov, tik biskį apdegintas. Netoli Rygos, ant stoties Tukum, ginkluotas burelis užpuolė ant caro bernų, nušovė žandarą, policistą, pačmeisterį ir artilerijos oficerių. Vadinas, viskas Rusijoje aprimo...

DARBININKO KRONIKA.

¶ Vilniaus krasa visus «Bundo» ir kitų kraštutinių (suprask: socialistų) partijų raštus, pareinancius iš užsienių po banderole, perduodanti žandarų biurui. Laisvė spaudos, nēr ką sakyti!

¶ Rusijos šįmetinis valdžios biudžetas busęs padauginas dar ant 88.100 rublių, kurie eis ant padauginimo policijos. – Policija bus reikalinga, idant «dumos» didvyriams, didžiausiems žmonių priešams, but ramiau miegot...

¶ «Vil. Zinios» praneša, jog cenzūros komitetas sukonsfiskavo 1-mą numerį darbininkų laikraščio «Rabočij Viestnik» ir 5-tą nr. «Korrespondent». Juos atėmė iš visų knygynų ir skaityklų. – Gražiai caras ant velykų davė dovaną savo «broliams» darbininkams...

¶ «Laikas» Szkotijoj vėl atgijo ir pradėjo eiti iš eilės nuo 9 numerio. Įžengos straipsnelij p. a. «Mūsų pažiuos», «Laikas» pasisako, jog perėjęs į rankas visai kitų išleidėjų. Kas tie išleidėjai, dar nežinoma, bet 9-ąjį N išleideusi Hamiltono «šv. Kazimiero parapijos draugija», taigi todėl – anot išleidėjų – laikraštis perkeičias savo prasmę ir pakraipas. Ir tas ir kitas vienok šiame numeryje dar labai balzguna. Ypatingai tamsi yra toji «prasmė». Pakraipos gal bus geriau suprantamos, jeigu čia privesime keletą ištrau-

kų, kurios išduoda klerikaliską kvapsnį. Gražiai pagiria ypatybes mokslo ir žada juoba stengtis jį išiepyti tarpe Szkotijos lietuvių. Tas gerai. Bet randasi dar ir šitokių prizadų: «kiekviename numeryje – rašo – išskiriant visokių žinučių, skaitytojas ras evangeliją šv. su trumpu pamokiniu». Tą prizadą tuojaus ir išpildo, nes eina evangelija ant pirmos dienos velykų ir ilgokas pamokslas apie reikalingumą būti «gyvo tikėjimo krikščioniui» idant galima būtų su aniuolais užtraukti «aleliuja». Tąją visą dalį išpildo kunigas J. Cziuberkis. Toliaus primena, jog šėdien daug atsirandą «klaidingų supratimų apie sąlygas abelno buvio ir priedermes draugiškų apsirėškimų kasdieninio gyvenimo». Czia tą dalį palieka be paaiškinimų, tiktai nežymiai duoda suprasti, jog «Laikas» su «geru talentu» tokius klaidingus supratimus aiškįs. Tas atgimusiam «Laikui» ytin rupima, nes antru atvėju vėl atkartoja, kad «tamstų žmonės» dažnai pasiduodą «vadovystei melagingų ir klaidingų idėjų skrajojantį nežinomose erdvėse». Taigi pasižada žmones šviesti, kad toms idėjoms nepasiduotų. Nurodo, kad, jeigu žmonės įieškos «apsvaiginimo proto visokiais nuodais», jeigu nesigriebs už knygų ir laikraščių mokinančių «dvasiškai-katalikiško» gyvenimo, tai už tai turės atsakyt prieš «viešpatį dievą». Tokią charakteristiką «L-s» savo eisenai nusipiešęs, praneša toliau, kuriose dienose ir vietose kun. Cziuberkis laikys pamaldas, paduoda iš Lietuvos keletą žinučių iš kurių porą paima iš «Liet. Uk.» ir užbaigia politiškomis žiniomis, nieko bendro neturinčiomis su laikraščio pakraipa. – Sunku pasakyt, ką veiks «Laikas» toliaus. Tečiaus žinanties pirmąjį «Laiko» gyvavimą reikia apgailauti kaip jo numirimą teip ir prisikėlimą. Glasgowiečiai «demokratai» ir kiti Szkotijos lietuviai, kurie labai geidavo «Žvaigždės», galės dabar pasikakinti «Laiku», kuris jau pirmame numery pasirodė simpatijose su «Ž.» esantis, ir pasėmė iš jos apie Ameriką žinias.

¶ Philadelphia, Pa. – Nėra ko dyvytis, kad prasti žmonelės tankiai mairno savo pažiuras. Nusistebėjau iš tokio vyro, kurs skaitosi inteligentas ir kurs neperseniai sakė «principais nepirkliavąs». Tas vyras – atleiskit skaitytojai, per tankiai jau minimas iki nevertumo – dr. as Szliupas. 22 balandžio buvo šv. Kazio blažnyčios bobinčių revoliucijinio komiteto susirinkimas, kurian, nors nepriguli prie komiteto, atėjo kun. Kaulakis ir dr. Szliupas. Kiek ten buvo draskymosi ant socialistų! Ypač siuto ir sketrijosi dr. Szl. Keletą žodžių įsitėmyjau, kurie ma-

ne užvedė ant mislies apie «nepirkliavimą principais». Sztai jie: «Dabar duma bus suaukta visoj Rosijoje, nedėlto kad Maskvoj social-revoliucijonieriai mušėsi su vaiku, nedėlto kad ant Juodųjų marių buvo pasikėlę, nedėlto kad ant Baltiko pakraščių maištus darė, nedėlto kad Latvija buntavojosi, nedėlto kad Lietuvoj socialistai monopolius daužė ir kitas sunybes darė – o žmonėms reikėjo užmokėt, nes Lietuvoj revoliucijos nebuvo, – nedėlto kad tiligrapų stulpus piauštė... (Nepasakė tečiaus dėlko, turbūt kad caras susimilėjo ant Sziauliuos verkiandų demokratų!) Girdi: «Navatna, kad juokingi laikraščiai rašo apie revoliuciją Lietuvoje; tą visą padarė mūsų gudragalviai ir tas bus gerai dėl žmonių». – Mat, o tas žmogelis seneniai rėzė baises pamokslus socialistams ir revoliucijonieriams. Tečiaus nedyvai – gali but kad jiems savo principus padovanojo... — S u s n i u s.

¶ Wilkes Barre, Pa. – Oras gražus ir viskas tyku. Tiktai 17 bal. buvo užėjęs šturmas – tai kunigų «kongresas». Kada priguzėjo miestelin buriiai «didvyrių» su storokais kaklais ir priešakinėms dalims kuno, mislijom kad viską išvers iš pamatų. Bet apsiraminom, kada visi susimetė salėn, kur vyriausis jų vadas – airių vyškupas Hoban – lietuviškai pasakė «Tegul bus pagarbintas», o paskui peržegnojosi susirinkusias aveles, nē nupėsti pypiliai besėdinčias. Iš svarbesnių atsitikimų galiu priminti pirmsėdžio dudorių, kurs matyt buvo jau nutaisytas kaip gramafonas, ir pirmiausiai iššoko su adrisu: «broliai delegatai! visos Rymo katalikų draugystės turi pristot, kad kožnas sąnarys skaitytų «Žvaigždę». O kas nepristos, tai tas nesirokuoja žmogum, alia gyvuli.» Žmonės, nors jau tik patįs kunigų tarnai, vienok prie tokios cenzuros ant sauzinės, sujudo, suerzėjo ir ėmė rangytis sėdynėse. Kunigai suprato, kad ne ten šachmatas tapo pavaziuota ir skubinai gramafoną-dudorių nuo scenos nuėmė. Nutarta tiktai kalbint, kad užsirašytų «Žvaigždę», o ne verst varu. Svarbiausis ir smiliausis kunigams klausimas buvo tai aukos. Nutarta renkant skirt jas ant «katalikiškų» reikalų, duot demokratams (gink dievė tik katalikams!) ir našlėms (su našlaičiais. – Kokie tie katalikiški reikalai? Ar tai supirkimas klebonijoms puodų, kurius gaspadinės besiauzdamos su «tėveliais» išdauzo? Kokie tie katalikai demokratai? Kalbėta buvo ten apie airius demokratus ir kaip jie ilgai kovojo iki iškovojo laisvę... kliočioriams. Bet, juk airių tauta Airijoje beveik apmirė. Ar tad ir mes šelpsim katalikus demokratus, kad Lietuvoje, praveisius

miniškų, nužavint – ne tik jau darbininkų laisvę, bet ir tautystę? Apie našles teipgi abejotinas klausimas, ar jų sušelpimui renkami centai per kunigų rankas nenuėis tiktai «panoms ir našlėms», kurias mūsų klebonėliai iš Amerikos siuntinėja «į šiltus vandenis» ir «atsigauti» Lietuvos oru?... Didžiausis mieris «kongreso» buvo, tai išjuodinimas socializmo. Kaltybės tokios ant svieto nebesirado, kuri nebut buvusi priskaityta socialistams. Ypač dergė, kad susidedą su žydais. Ypač tuoj po peržegnojimo vienas «avinas» iššoko su biauriausiais socialistų išniekinimais. – Ak tu, kytrai-kvailas avine! Tiesa, tau šėdien gerai, kad tu dar ne visai plikai nuskustas, dar tau biskų šilta... Bet ką tu darytum, jeigu tu kėstum šaltį ir badą? Jeigu tave visi dykaduoniai stumdytų, kaip šėdien daro su milijonais tamsių darbininkų? Tu geriau tada rėktum, negu kiti: «šalin išnaudojtojus, šalin demokratus, šalin milijonierius-dykaduonius». Juk socialistai yra niekas kitas, kaip tavo broliai, – tiktai susipratę. Kada jie šaukia «tegyvuoją socializmas», tai reiškia jog jie trokšta laisvės visai žmonijai, o ne tik kokiems sektantams katalikams. Ant svieto yra daug žmonių, ir visi turi tiesą gyvent. Visi išnaudojimų ir nelaisvės neapkenčia – ar tai lietuviai, ar tai žydai ar tai kunigų neapskusti pagonys. – Aš nuo savęs pridurčiau: tegyvuoją laisvi visi žmonės, teprasmenga tokie žmonijos siundytojai «kongresmanai!» – J. A.

¶ Bridgeport, Conn. – 22 balandžio čionai atsibuvo prakalbos, su dainoms ir perstatymu dramos «Kova», ką parengė vietinė teatrališka «Birutės» dr-stė. Lietuvių apsilankė nemažas burelis. Ypač kiekvienas norėjo pamatyt lietuvių teatrą, kurio Bridgeporte dar nieks nematė. Atėjo keletas ir akly fanatikų, kurie norėjo viskam kliudyti: laike prakalbų girdėjosi iš publikos visoki biaurus žodžiai ir neužsilaikymas žmoniškai. Kalbėtojai kiekvienas gražiai meldė, kad nors valandą ramiai pasėdėtų, idant kiti žmonės galėtų girdėti ką kalba. Bet tvarkaardos neklusė. Mat, kuom katiną geriau glostai, tuo jis aukščiau kelia uodegą... Po prakalbų prasidėjo teatras. Vos tik sceną atidarius, tuoj pradėjo švilpt ir staugt visokiais nē žvėrių balsais, norėdami sumaišyt lošėjams kalbą. Bet aktoriai buvo gerai išsilavinę, taigi nežiurint į paikių ermyderį savo darbą atliko kuogražiausiai. Kada pirmas aktas pasibaigė, tai ergelninkai, mislydami kad jau paibaiga, visi pradėjo veržties per duris laukan. Bet viens pratarė, kad dar neviskas. Tada visi sustojė pas duris ir iškišę liežuvius visai vėbleno. Bet dar to ne-

jau darbinin-
Apie našles
ar jų sušel-
unigų rankas
ašlėms), ku-
merikos siun-
r «atsigauti
mieris «kon-
s socializmo,
nebesirado,
yta socialis-
sideda su žy-
ojimo vienas
iais socialis-
ytrai-kvailas
rai, kad tu
dar tau bi-
m, jeigu tu
ave visi dy-
lien daro su
Tu geriau
n išnaudo-
1 milijonie-
alistai yra
ai, – tiktai
tegyvuoja
jie trokšta
k kokiems
svieto yra
ą gyvent.
eapkenčia
ar tai ku-
Aš nuo sa-
visi žmo-
s siundy-

balandžio
ainoms ir
parengė
stė. Lie-
s. Ypač
vių teat-
nematė.
urie no-
ilbų gir-
žodžiai
lbėtojai
nors va-
žmonės
kaardos
au glo-
... Po
tik sce-
staugt
mi su-
iai bu-
į pai-
uogra-
baigė,
u pa-
5-lau-
nevis-
iškišę
o ne-

gana, tai viens kitam pradėjo daužyt «ru-
džiu» pritvinkusias galvas. – Juokai ir
griaudu bežiurįt į tamsunelius, nes viens
kitam su skrybėle duoda per galvą pako-
liai skrybelė sudulka, o antras stovi ir
juokiasi; rodo si neatjaučia nė skaudėji-
mo, bet džiaugias bile tuom darosi net-
varka! Teisybė, vargšeliai turėjo pilną
valią, nes rengėjai to visko palicijos ne-
pakvietė, nemislydami kad to reikės.
Kada viskas pasibaigė, tai jie pirmiau-
siai išbėgo laukan. Vieni nubėgo namo,
o kiti atstojė ant gatvių pastodinėti
žmones. Kada K. Czelkis su motere ir
mergaitėms išėjo iš svetainės, pamatė
tris iš jų stovinčius šale gatvės. Tuojaus
vienas iš jų puolė ant Cz. norėdams su-
draskyt. Vienok Czelkio tuomsyk neuž-
gavo, tik jo moterę sužeidė į krutinę.
Ant rytojaus Czelkis suareštavo vieną iš
tų, A. Teresevyčių. Sudas ištyręs dalyką,
nūsprendė T. užsimokėt 50.00 ir kaštus.
Czelkis turėjo tiesą ir su kitais teip pa-
daryt, bet žmogus suprantantis padėji-
mą pasigailėjo neišmanėlių, nes žino,
kad darbininko žmogaus sunkiai pinigai
yra uždirbti. – Aukų tapo surinkta vos
tik 5.50, iš kurių, išėmus 5c persiunti-
mi, skiriam 2.00 «Kovos» Fondan ir 3.
48 revoliucijai per LSDP. Iš teip daug
lietuvių labai mažai; bet ką gali veikt,
kad nevysi myli tėvynę. Rasi ateis tas
laikas ir pas mus, kad žmonės susipras,
pradės atjaust Lietuvos gyventojų var-
gus, tai ir aukaus kiekvienas pagal savo
išgalę. Butų labai geistina, kad susitver-
tų LSPA. kuopelė. Bet iš sutrunijusių
medžių nieks negali namą statyt... 19
balandžio pribuvo čia kun. Žilinskas iš-
klaustyti ausinės Bridgeporto lietuvių.
Ant rytojaus «griešninkai» gėrėjosi, kad
labai geras kunigėlis, nes mokinas kad
skaitytų maldaknyges, visų šventų gyve-
nimus ir kad nors vieną ar du kartu ant
metų papenėtų dušią. Nurodęs, kad kas
dušios nepeni, tai ta dušia silpstanti ir
numirštanti. O kada numiršta, tai tas
žmogus pradeda girtuokliant, paleistu-
vaut ir pasidaro niekverčiu. – Iš tolo
žiurint, kun. Ž. išrodo puikus intelligen-
tas ir darbininkų prietelius. Bet kada
priemi arčiaus, tai pasirodo dar didesniu
platintojum fanatizmo negu kiti Kristaus
«įpėdiniai». Aiškiai pasirodo, kad jis ve-
lija žmogų įstumt į tokį purvyną, iš ku-
rio niekad tas negalėtų išbrist, o šauktų-
si pas jį pagalbos, – M.P. G l.

¶ Szie metai atsižymėjo keletu dide-
lių nelaimių paeinančių iš seismografiš-
ko pasijudinimo vidurių žemės. Neseniai
Vezuvijaus ugnikalnis, Italijoje, užpylė
5-kis miestukus lava, prie ko žuvo į 500
žmonių, daugybė namų ir visokios gy-
ventojų mantos. Praneša apie tą pat lai-

ką apie drebėjimą žemės ant salų For-
mozo, kur skaito į 600 užmuštų iš tos
priežasties tenžemiečių. Dabar, 18
balandžio sudrebėjo žemė pakraščiais Ty-
kiojo Didžmario, kur išgriovė vaik trėč-
dalį, gražiausio iš naujausių Kalifornijos
miestų, San Francisko. Kitą trėčdalį iš-
degino ugnis pasipylusi iš eksplozijų.
Gyvasčių neteko netoli 1000 žmonių.
Blėdies padaryta į 300 milijonų dolerių.
Dabar renka po Ameriką aukas. Surin-
kta į 12 mil. dol. Ar teks iš tų aukų var-
gdieniams, reikia labai abejoti. Jau da-
bar pašneka, kad turtingiem finansistam
busę duota «ant pradžios» pagelba pra-
dėt «biznį». Vargo pelės, netekę guštos
ar skudurių turės eit elgetaut. Sžitokiuo-
se priepuoliuose tai labiausia ir pasirodo,
kad dabartinis surėdimas netikęs. Kada
valstijos rankose butų namai ir kitokis
nekilnojamas turtas, tai panašiose nelai-
mėse pavieniai žmonės nukentėtų ne-
daug ir vienodai.

¶ So. Bethlehem, Pa. – Guodotinas
draugai, J.O.Szirvydas! – Prisiunčiu ček-
kį verties 18.00, suaukautų per įkurtu-
ves 15 balandžio pas Frana Masulevy-
čių, kur paaiškinus revoliucijos reikalus
ir užprašius draugą Petrą Berukštį, kad
peritų per susirinkusius svečius tapo
surinkta. Skiriame kaip didžiausiai ko-
vojančiai Socialdemokratų Partijai. – F.
M a s u l e v y č i u s.

¶ Brighton, Mass. – Sveikinu visus
draugus mūsų partijos ir prisiunčiu 1.00,
iš kurio 50c skiriu drg. Rutkaus brošiu-
rėlei, o 50c revoliucijos reikalams mūsų
teyvnej Lietuvoj. Pavedu LSDP. kurią aš
pripažįstu už geriausiai veikiančią parti-
ją. Szalin su visais demokrtais! Revo-
liucija ar anksti ar vėlai vis turės Rusi-
jos kraštuose įvykti, ir tiktai tuom keliu
ateis pilna liusyobė nuvargintoms po ca-
rizmu tautoms. – J.K u g i s, 76 Market.

¶ Chicago, Ill. – Czia prisiunčiam 18.
25 revoliucijos reikalams paskirtų pini-
gų, iš kurių 12.00 surinkta per 4-tos L
SPA. kuopos parengtą susirinkimą (atsi-
buvo 15 balandžio Szimaičio svetainėje,
130 Canalport ave.), o 6.25 už parduo-
tus p. Urbanto, iš Delray, Mich. tikiet-
tus. – Priešaukdams visus brolius lietu-
vius prie smarkesnio pasidaravimo su-
šelpimui teip mums brangaus revoliucij-
nio judėjimo, pasilieku su meile laisvei o
neapykanta despotiskam carizmui, – J.
J a n č a u s k i s, 95 Canalport ave.

¶ Draugai! Tėmykite, jog draugo S.
Gribaucko, Centro finansų sekretoriaus
adrisas persikeitė. Dabar toks yra: 4 Ja-
ckson st., Passaic, N.J. Teipgi meldžiam
partijos visokius įmokėjimus siunti-
nėti tiesiog Centro Įsdininkui, drg-ei T.
Andziulaitienei, 2135 So. 9th str. Phil.,

Pa. Dabar daugumas kuopų dar siunčia
Redakcijon. Tas suteikia lyčno darbo.

Liudnos mintys.

Aš liudnas ašdėjau, per langą žiūrėjau
Kaip paukščiai po orą laktijo;
O mintis ten skriejo, kur debesį riejos,
Kur vėjas juos blaskė, nešiojo....
Etero tyrumas, ir saulės šviesumas
Dabino aukštybių padangos,
O paukščių balseliai, kveplanti žiedeliai
Man suteikė pajautas brangias.
Tas linksmas čilbūbėlis ir medžių pavėsis
Kiekvieną prie savęs masino,
Tik vienas žmogelis, – tas skurdo vergelis, –
To jausmo širdį n'įspažino.
Jis stov pas priekalą, sunkum kaju kaja
Nullisa, nuskuręs, maž' valges,
Jo kaulai išsekę, kuns kraujo netekęs –
It mirtis, – tik neturi dalgės....
Žvaigždutes dar sviečia, jį darbas jau kviečia
Ir dirb ligi nakties tamsumo,
Jis saulės nemato, nes vargti priprato,
Gamtos nebegirdi linksnumo.
Ir kagi jis pelno iš kruvino delno,
Už darbą padirbtą per dieną? –
Jis turčių tik seria, kurs kraują jo geria
O sau gauti dalelę vos vieną....
Bet laikas pabusti, prie darbo sukursti, –
Prie darbo kurs naudą mums duotą,
Kurs kėną iš kančių, o dvasę iš pančių
Vergijos sunkių išvadotą.

Verax homo.

Kas tai yra streikas ir kam jis reikalingas?

(Taša iš 15 N «Kovos».)

Neturiu tikslo tuomtarpu nagrinėti
streikų sąlygas Europoje. Man rupi pa-
sakyti keletą žodžių apie tą šalį, kur
streikai teip yra paprastu apsiireikimu,
kad jie tankiai nebeatkreipia nekieno
svarbios atydos. Tai šalis kur mes gyve-
name – Amerika.

Skaitydams Amerikos kasdienraščius,
beveik žėdną dieną matai pranešimus a-
pie vienu ar kitur sustreikavusių kokią
darbo šaką. Keletą dienų praleidus jau
vėl skaitai, jog ten ir ten streikų pralošė,
o ten ir ten vėl sustreikavo naujo kokio
amato unija, tankiausiai turinti koki
šimtą-kitą, arba tiktai net keletą desėtkų
narių? Vėl palaukus, vėl matai praloši-
mus, ir vėl ir vėl. Teip kad dar praside-
dant kur nors streikui, jau iš anksto ma-
tai, kad jis bus pralaimėtas.

Kodėl tat? Ar darbininkai streikuoja
dėlto, kad pralaimėt? Ne. Streikai yra
vedami dėlto, kad pagerint darbiainkų
sąlygas. Kodėl tat labai mažai streikai
atsiekia savo tikslą?

Tas klausimas yra svarbiausias ir, pa-
kol jis nebus išrištas, patol streikų vėdi-
mas skaitomas bus už neatsakantį, – tai-
gi už nereikalingą. Jeigu toks streikų
budas nereikalingas, taigi jis yra ir ne-
geistinas. Negeistinas jau vien dėlto,
kad per tokius streikus darbo žmonės
datiria daugelį nelaimių, kurios paskui
ilgai-ilgai atsiliepa ant pačių darbinin-
kų gyvenimo, ant jų organizavimos, ant

darbo algų ir tt.

Paimkim tiktai keletą pavyzdžių tokių pasekmių, kurios yra patirtos iš pirmesnių nepasekmingų streikų.

Štai sustreikavo anglekasiai. Prasideda tarybos. Unijos vadovai važinėja miestas nuo miesto, teiraujasi su kasyklių savininkais kaip sutaikinti savo konstituantų reikalus su reikalais darbo davėjų. Važinėjimų kaštai siekia į šimtus ir tukstančius dolerių. Kas juos apmoka? Darbininkai.

Streikas tęsiasi keletą mėnesių. Darbininkai iškleidžia visus savo sunkiai sutauptus centus. Kiti parlanda į skolas: tai mėsaininkams, tai groserninkams tai kitokiems pristatytojams reikalingų gyvenimui daiktų. Mėnesis streiko darbininkui kaštuoja du mėnesių: vieną pragyventą, antrą bedarbo perleistą. Kas nustoja per tą? Darbininkas.

Buriai bedarbių žmonių neturi darbo. Jie mato kad į jų vietas kompanijos gabena neunijistus, arba paprastai čion vadinamus «skebus». Tie tamsūs sutvėrimai, visai nepaisydami į reikalus streikuojančių savo brolių, atima jiems kąsni duonos, pagriauna jų kovos pamatus, sustiprina kapitalistų jau ir teip didelę galybę. Streikieriai bando tų skebų nedaleisti per tą laiką į darbą. Bet su skebais eina eilės išlavintų kareivių. Už vieną apkultą skebą, jie šauja į minias kovojančių anglekasių ir šimtais sužeidžia, kitam ir gyvastį atima. (Teip ir šiomet atsitiko Johnstowne ir Mt Carmel, Pa.) Kas čia nukenčia? Darbininkas.

Sustojus anglės industrijai, pakyla prekės ant anglės, kerosino ir kitokių daiktų, kurie tik su pagalba garu varomos spēkos yra padaromi. Kapitalistai anglę išparduoda už dvigubus pinigus. Kas tuos pinigus kapitalistams supila? Na-gi visuomenė. O kas toji visuomenė? Darbininkai.

Praėjus mėnesiams streikų, ištuštėjus anglekasių kišenėms, apiplešus kitų industrijų darbininkus iki paskutinio, ant galo išeina kokia komedijų «sątaika»: tai darbininkai nusileidžia, tai kompanijos kokį trupinį jiems primeta, tai įsikis valdžia dėlei visuomenės «gerovės» atėjusi sutaikinti – ir streikas užsibaigia.

Paziūrėkim dabar akiliai į padėjimą darbininkų ir darbo davėjų. Susirenka po streikų į darbus apskurę nuo streikų vargšai ir meldžia darbo, prisipylusį kišenės kapitalistą. Kas užmokės darbininkams už milijonus jų nuostolio? Niekas. Kas atims tuos milijonus, kurie iš darbininkų perėjo, laike streikų, į koseres sutukusių darbavijų? Niekas.

Ką laimėjo darbo žmonės per streikus? Laimėjo keletą centų (jeigu dar lai-

mėjo!) už darbo dieną arba toną anglies. Bet kas tuos centus anglekasiams damokės? Ar kasyklių savininkas? Kaip-gi ne, – lauk! Savininkas pakėlė kainą ant anglies, pakėlė anglekasiams rendas (nb. tankiausiai anglekasiai gyvena kompanijų lušnėse, tam tyčia sukaltose iš lentų kasyklių aprubėse), pakėlė kainą savo krautuvėse ant valgomų produktų. Tie centai vėl suplaukia nuo darbininkų idant apdengt jų «laimėjimą». (Toliaus bus)

MIRTIS VAGONE.

(Apysaka iš gyvenimo vargdienių)

Ant didelio geležinkelio linijos stovėjo šę ir ten išmėtyti tušti vagonai. Pas vieną iš tų vagonų slankiojo dvi sušiuropę ypatos. Tai buvo „Rudis“ ir „Pypkius“, kurie savo tikruosius vardus, duotus prie krikšto seniai jau ir patįs užmiršo. „Geri“ žmonės ant juoko juos teip praminė, ir jie tokį naują krikštą be murmėjimo priėmė ir apsiprato.

— Ar išvalei blėšines, Rudi? Jeigu išvalei, tai sėskim ir pakramtykim pietus, kadaži mano pilvas jau ketina piauť gerklę, – tarė Pypkius.

— Geriausias blėšines gerai išvaliau, – atsakė Rudis, – bet aš radau „susiediniam“ poniškam vagone persenusį „galudienį“ Kregą, gulinti ant lentų, taigi einu pavadinti ir jį ant „pietų“ pakramtyti.

— Gerai, eik ir skubyk sugrįžt, pakol pietus neatauš..

Rudis nuklampsėjo pas ponišką vagoną, o Pypkius taisė pietus. Jau buvo 2 po dvyliktos, o šitie „pietūs“ buvo dar pirmasis valgis, kurį jie ragaus bėgyje visų 24 valandų.

Sugrįžo Rudis be svečio.

— Ką, ar jis nenori eit, Rudi? Kas tat yra su tuom sustingėliu?

— Jis sako, kad esąs per silpnas vaikščiout, – atsakė susigrauzęs Rudis.

— Blogai su tuom seniu Kregu. Rasi galima būtų jį atnešt? – pasijuokdamas tarė Pypkius.

— Aš nemisliju, kad tas senis pridengia tینگinį, – atsakė Rudis. – Aš misliju, kad jis žmogus labai serga. Jis sako ten stypsąs jau penktą dieną. Beto, Pypkiaui, man jis išrodo kaipi džiovininkas. Jis kosėdamas baisesiai pajuosta.

— Na, sėskim ir pakrams nokim. Tada žiūrėsim, ką mės jam galime gelbėt.

— Prakeikta gadyne! – karščiovosi Rudis. – Štai kur galėtum žmogus gerą darbą padaryt su pinigų. Bet abudu mės nuplike. Širdis man apsipila krauju, matant tokį seną žmogų užbaigiantį savo dienas apleistame ponų vagone!..

— Na, na, Rudi. Jau kas ne kas, bet plepėjimai mielaširdystės pamokslų vagonams, nereikalingi. Eik miestan mokyt žmones teisybės, jeigu tau galva nebrangi!..

— Sėskim ir krams nokim. Kas liks, nunešme Kregui.

Valgymas tęsėsi neilgai, kadaži juk nebuvu

ko ir valgyti. Vienok didžiąją pusę tų „pietų“ jie suvyniojo į seną laikraštį ir nunešė vagonan, kur gulėjo senas sergantis žmogus. Senukas, duris vagono atsidaręs, sėdėjo ant briau nos, tabaluodamas ant oro nuleistas žemyn kijas. Jis buvo išsekęs, labai biednai apsilvilkęs, akis buvo įdubę į kaktą, apie jas buvo didelės, tamsios juodumos, reiškiančios daug iškentėtų sopulių. Išrodė jis kokių 60 metų senumo, vienok iš tikrųjų jis teturėjo tik 41. Senukas nieko nebegalėjo valgyt, ką jam buvo atnešę, tik išgėrė truputį stiprios, kavinės buzoš. Vos užgėrus jam tų drumzlių, jį pagavo baises kvarkiantis kosulys, kuris rodės štai-štai ir nubaigs žmogutį; atsipeikėjęs nuo kosulio jis sukniubo ant šono.

— Pypkiaui, pataisyk tu jam gerai atsigult, o aš nubėgsiu miestan atnešt gydančių pigulkių, – tarė Rudis.

— Gerai, Rudi, aš jį aptapsensiu.

Rudis nusidavė miestelin ir pabaladojo į duris vienintėlio tame kaime daktaro. Jį įleido mažiukė mergysčia ir parodė priekiniam kambarį vietą atsisėst. Daugiau ne pusę valandos Rudis laukė pamatyt daktarą, kurs kitam kambarį linksmiai plepėjo su kunigu. Ant galo Rudžio nervai atsigavo, kada daktaras įėjęs kambarin, tarė: „Na, vaicine, ką gero pasakysi?“ Bet pakol Rudis ruošės atsakyt, daktaras priėjo prie durų, kurias atidaręs, išleido kunigą. Kada kunigas išėjo, daktaras vėl atsikreipė, ir jo nekantrios, žalios akis aštriai į Rudį įsmego. Pračiaupęs savo plonas lupas jis dar sykį pratarė: „Na, vaicine, ką gero sakysi?“

— Pone, – tarė Rudis, – ten ant geležinkelio yra senas ir biednas sergantis žmogus. Dėlei meilės artymo, aš Tamstą prašyčia jį apžūrėt. Gal Tamsta galėtum palengvint jo sopulius.

Daktaras žiūrėjo į Rudį ir nekantriai kripitelėjęs galvą tarė:

— Ar jis tur pinigų?

— Ne, pone.

— O jūs ar turit?

— Ne, pone.

— Na, tai kas tat užmokės man už darbą?

— Daktare, aš dabar pinigų neturiu, bet mano draugas ir aš galime dirbt, ir iš pirmutinio mūsų uždarbio aš prizadu Tamstai užmokėt.

Daktaras, išsitraukdamas iš kišenės žvilgantį laikrodėlį, pasižiūrėjęs tarė:

— Dabar jau 4-ta valanda. Aš dar turiu porą ligonių aplankyti, o vakare vėl turiu nueit į vieną vietą; todėl jokiū būdu aš negaliu matyt sergančio valkatos šėdien; bet aš nueisiu rytoj rytą.

Rudis pajuto baises apmaudą. Jis norėjo griebt tą beširdį dvikojį tvarinį ir užsmaugt; bet susilaikė, priėjo prie durų ir atidaręs jas šarpiai apleido daktaro biurą. Skubinosi jisai prie vagono ir kada jį pasiekė, tai rado senuką kampe prisnūdusį. Pypkiaus padaryta stebūklas. Jis pataisė senukui minkštą šiaudų guolį ir teip sudavadijo, kad ligonis iš visur galėjo

pasiekt vandens
iš vagono, kad
čiam, ir anėjo n
Jis atrado Py
kalius ant ogn
— Ką visi,
— Verdu vis
nukas gautų šil
istaisei su dakt
— Niekas,
— Nebuvu
sisokė. Aš nu
sto į medinį n
paugusių mot
ras, ir sakė, ka
žmogui, tai ve
— Deru iš
patil – susaka
— Tavo te
vyras staliori
— Kur tu
— Paglen
ta gera mot
aimoms nub
jo galvą ir j
ją ir ji man
pipirų ir ž
Neužilgė
pas senuka
nukas jau
dė labai g
name vag
kadaži ser
valgę ir j
Pavakar
go. Rudis
ėjo pas ge
Kada E
vagonan.
„lovas“, k
avė kurpe
nusivilko
ir užmig
Vidurn
Jie susėd
jūs čia, v
— Esa
kojų. –
žvake, Py
— Duc
dens, – k
Žvake
— Ar j
— O, n
— Ger
— O, n
dėduk; n
— Jau
vaikiniai;
aš jums a
Pypkiu
nukas gul
vienose ž

pasiekt vandens atsigert. Rudis tyliai iššoko iš vagono, kad nesutramdyt ramumo sergančiam, ir nuėjo medžiot Pypkiaus.

Jis atrado Pypkių tankumynėį dėstanti šakalius ant ugnies.

— Ką virsi, Pypkiau?

— Verdu vištienos sriubą, kad nubudęs senukas gautų šilto viralo užsrėbt. Na, o ką tu ištaisei su daktaru ir gyduolėms?

— Niekšas, nenori pas biedną ligonį eit!

— Nebuvo ko ir norėt. Bet man geriau pasisekė. Aš nuėjau į aną namą – parodė su pirštu į medinį namelį, – radau mandagios širdies, paaugusią moteriškę, kuri davė man tris kaldras, ir sakė, kad jeigu tik ko reikės tam senam žmogui, tai vėl bile valandoj turim pas ją nueit.

— Deru iš kažinko, kad ji yra darbininko pati! – sušuko Rudis.

— Tavo teisybė, – atsakė Pypkius. – Jos vyras staliorius.

— Kur tu gavai vištuką?

— Paglemžiau iš kiemo, ir aš mislinu, kad ta gera moteriškė gerai tą matė, nors aš ir užuaimoms nubėgau; ji tiktai nusijuokė, kriptelėjo galvą ir įėjo vidun. Aš dar vėla nuėjau pas ją ir ji man davė truputį kukulukų, druskos, pipirų ir žalionių.

Neužilgo vištukas išvirė ir nunešė Rudis pas senuką tą šlaką kvėpiančios sriubos. Senukas jau buvo prabudęs ir sriuba jam pasirodė labai geru daiktu. Jis biskį jos ragavo. Sename vagone tapo patiekta visa „vakarienė“, kadaži senukas nenorėjo valgyt, jeigu būtų nevalgę ir jo draugai.

Pavakarieniavęs senukas nusigrėžė ir užmigo. Rudis išėjo iš vagono rukyt, o Pypkius nuėjo pas gerą moteriškę paprašyt žvakės.

Kada Pypkius pagrižo, jis ir Rudis sušoko vagonan. Nuėję į kitą galą, jie pasiklojo savo „lovas“, kuri susidėjo iš senų laikraščių. Nusiavė kurpes, kurios tarnavo už priegalvius, ir nusivilko balakonus, kurie užmainė kaldras, ir užmigo.

Vidurnakty juos prabudino baisus kosulys. Jie susėdo ir išgirdo senuką sakant: „Ar esat jūs čia, vaikinai?“

— Esam, – atsakė Rudis, pašokdamas ant kojų. – Ar galiu ką tau patarnaut? Uždėgk žvakę, Pypkiau, – greitai!

— Duok man, jei tavo mylista, biskį vandens, – kalbėjo senukas.

Žvakę uždegė, o Rudis prinešė vandens.

— Ar jūs bijoties mirties? – tarė senukas.

— O, ne, – nė Pypkius nė aš nesibijom jos!..

— Gerai, vaikinai; aš jau mirštu...

— O, nė, dar nemirsi; stiprinkis senaamži dėduk; mėš tavę apsarbavosime.

— Jau nedaug man reikės apsarbavojimo, vaikinai; bet biskį patylėkit ir pasiklausykit, – aš jums apsakysiu darbininko gyvenimą.

Pypkius pakilo, pasuko žvakę tėlįnk kur senukas gulėjo ir atsėdo visiškai prie jo; Rudis vienose žekėse vaikščiojo nuo vieno vagono

kampo į kitą.

Mirštantis senukas štai ką jiems apsakė.

(Užbaiga bus)

Apdirbo iš angliško Vargomatis.

L.S.P.A. finansų apyskaitos.

Iplaukimai:

Mėnesinių: kuopos — Cleveland, O. 2.80. Yonkers, N.Y. 4.80, So. Chicago, Ill. 2.00. — Prenumerata: Z. Jankauckas, Lawrence, Mass.; J. Šidlauckas, So. Boston, Mass. — po 1.00. J. Dudonis, Brockton, Mass. M. Glaveckas, Shenandoah, Pa. — po 2.00. J. Undzis, Brockton, Mass. 2.14. Viso 17.74. Buvo 36.24. Viso 53.98

Išleidimai:

Krasos ženklelių 1.00. Apgarsinimams electrotype ir medukai 1.05. Išsiunt. lapelių 50c. Spauda ir tt. 2.66. Atspaus-ta post-cards 1.25. Sustatymas 8.00. Viso 14.46

Inėjo	53.98
Išėjo	14.46
Lieka	39.52

„Kovos“ Fondan:

Bridgeport, Conn. nuo teatro per M.P. Gl.	2.00
M. Glaveckas, Shenandoah, Pa.	1.00
Buvo	95.21
Viso labo	98.21

L.S.P.A. Centro Išdininkas

T. Andziulaitienė.

AUKOS.

Revoliucijos reikalams:

J. Kugis, Brighton, Mass.	50c
Chicago, Ill. nuo 4-tos kuopos sus. per J. Jančauskį	12.00
„ „ per tą patį už Urbanto tikietus	6.25
Bridgeport, Conn. nuo teatro, per M.P. Gl.	3.48
Cleveland, O.: T. Bartkus 2.00, M. Jokubėnas 50c. (abiejų mėnesinė auka).	2.50
W. Pullman, Ill. per A. Algminavyčių	5.05
Brockton, Mass. per V.J. Petkūną: J. Kadisius, T. Bražas — po 1.00, Petronelė Urboniukė, A. Urbonas, J. Sutkevychius — po 50c.	3.50
M. Glaveckas, Shenandoah, Pa. [1-mos geg. uždarbį]	2.60
Buvo	338.55
Viso labo yra	374.48

Už Dulskio tikietus:

J. Globis, Chicago, Ill.	6.25
A. Velainiškis, Braddock, Pa.	6.25
A. Daniunas, Troy, N.Y.	2.00
Buvo 36.75. Viso	51.25.

Išleidimai:

Apmokėta drg. Dulskiu kaštai	6.25
Lieka	45.00

Rutkaus brošiūrėlei.

J. Kugis, Brighton, Mass.	50c
T. Kubilskis, Brockton, Mass.	1.00
A. Hirshfield, Fort Monroe, Va.	1.00
Shenandoah, Pa.: O. Diškevyčiūtė 1.25. M. Glaveckas	1.00
Viso	2.25
Buvo	27.55
Viso labo	32.30

APGARSINIMAI.

SUSIRINKIMAI.

Philadelphia, Pa. 1-ma kuopa L.S.P.A. laiko susirinkimus kožno mėnesio 2-ame ir 4-me utarnike, 8-tą val. vakare Lietuvių Laisvės Klube, po No. 943 So. 2-nd Str. Sekretorius, A. Bernotas, 412 Siegel Str.

Chicago, Ill., 4-tos kuopos L.S.P.A. susirinkimai atsibuna 2 kart ant mėnesio, salėje, po No. 869—33rd place, 3 val. po pietų. 1) 2-me nedėld. mėnesio, pašvėstas kuopos reikalams ir propagandai. 2) 4-ame ned. mėnesio, pašvėstas partijos reikalams.

Organizatorius J. Jančauskis, 95 Canalport ave. Sekretorius, J. Krūmas, 4556 So. Ashland ave.

Brooklyno, N.Y., 19-tos k. L.S.P.A. susirinkimai atsibuna 2sykiu ant mėnesio: 1) kas pirmą nedėldienį mėnesio, 3-čia po pietų, 2) kas trečią pėtnyčią mėnesio, 7 vakare, po No 73 Grand str.

Senandorio 28-ta k. L.S.P.A. laiko susirinkimus kas dvi savaiti, ant kampo North-West Main ir Lloyd ulyčių, ruimas 5. KOMITETAS.

Newarko, N.J., 11-ta kuopa L.S.P.A. laiko susirinkimus kas pirmą nedėldienį kožno mėnesio, po No. 86 Jackson str. 10 val. iš ryto.

Sekr. A. STANELIS, 24 West str.

Chicago, Ill. 23-ros kuopos susirinkimai laikysis kiekvienne pirmame mėnesio nedėldienij, M. Mioldažio salėje, 68 W. 25-th Št.

Organizatorius A. Kuzma, 713 W. 16-th St.

Waterbury, Conn. 34-tos kuopos L.S.P.A. susirinkimai atsibuna kas pirmą ketvergą po 1-mai kožno mėnesio, 7½ v. vakare, L.P. Kliubo kambariuose, Bank str.

Spring Valley, Ill, 23-čia k. laiko susirinkimus ketvergais po kožnai 1-mai ir 15-tai dienai mėnesio, 7-tą val. vakare, svetainėje M. Mažeikos, ant Dakota str.

Cleveland, O., 3-čia k. L.S.P.A. laiko susirinkimus kožna 3-čia seređą mėnesio, po No. 344½ Ontario str.

Organizatorius A. KISIELIUS, 505 Lorain str.

Plymouth, Pa. 24-ta kp. L.S.P.A. laiko susirinkimus kas 2-rą ir 4-tą nedėldienį kiekvieno mėn., 2 val. [po pietų, po No. 1 Church st. [kertė Centre ave. ir Church str.]

Rochester, N.Y. 7-ta k. L.S.P.A. susirinkimai laikosi paskutiniam nedėldienij kiekvieno mėnesio, po No. 328 Clifford str. KOMITETAS.

So. Bethlehem, Pa. L.S.P.A. kuopos susirinkimai laikosi po No. 710 5-th str. Organizatorius J. GARŠVA.

Wilkes Barre, Pa. 9-tos kuopos susirinkimai atsibuna kas pirmą nedėlią mėnesio po N 16 Hancock str.

Sekr. J. ADOMINAS, 68 Dodson Lane.

Pittsburgo, Pa. 6-ta kuopa laikys susirinkimus kožno mėnesio 2-rą seređą „Liet. Mokslo Dr-tės“ svetainėje. Prasi-dės nuo 7 vakare, ant 142 Ohio str. KOMITETAS.

Reikalauja darbininku.

Feliuotojų ir beisterių vyrų žiponams. Darbas ant visados. 51 valandos per nedėl dirbt. Geriausios sanitariskos sąlygos. Gera mokestis. Atsiųskit pas A. B. Kirschbaum & Co. Broad & Carpenter Str.

Preserių operatorių vyrų žiponams. Darbas ant visados. Gera mokestis. Geriausios sanitariskos sąlygos. 51 valandos per nedėl dirbt. Atsiųskit pas A. B. Kirschbaum & Co. Broad & Carpenter Str.

Moterių operatorių vyrų žiponams. Darbas ant visados. Gera mokestis. 51 valandos per nedėl dirbt. Geriausios sanitariskos sąlygos. Atsiųskit pas A. B. Kirschbaum & Co. Broad & Carpenter Str.

Išsilavinusių siuvėjų ant varomų mašinų. Tiktai mergi-nų. Besimokinant gauna mokėt. Kelinių darymas. Darbas ant visados. Geriausios sąlygos. Atsiųskit pas A. B. Kirschbaum & Co. Broad & Carpenter Str. Phila. Pa.

Kolsun Bros.

Main Office 224 Bainbridge Street.

Karietos šermenims, ba-

liams, vestuvėms ir t. t.

pribuna bile valandoje —

Keystone Telephone

Main 48-42 D

Priima orderius teipgi: Georg Kolsun 9580. Waters

PIGI KURPIŲ KRAUTUVĖ.

H. Adelston.

725 So Second Str. Philad. Pa.

Visokios, naujausios mados czeverykai, vyrams, moterims ir vaikams. Susiszněka lietuviszkai. Pigios prekės.

Kada tik norėsi pasisamdyti sau advokata, kiekviename legališkame reikale, kreipkis pas

Luther S. KAUFFMAN

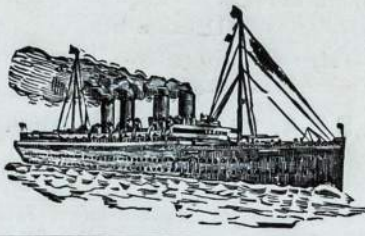
ATTORNEY-AT-LAW

1001 CHESTNUT STR. PHILADELPHIA, PA.

ROOM 711 MUTUAL LIFE BUILDING

M. Rosenbaum,

SENIAUSIA LIETUVIŠKA BANKA
Philadelphijoje, Pa.
PARDUODA LAIVAKORTES
ant geriausių linijų laivų.

Išmaino pinigus ir išsiunčia po gvarancija į visas šalis svieto. Atlieka tą greitai, atvangiai ir pigiai.

Agentura geležinkelių tikietis

Parduodame geležinkelių tikietis į visus miestus Jungtinių Valstijų.

609 South 3-čia gatvė, Philadelphia, Pa.

KAD SERGI NENUSIMYK -- BUSI ISZGYDYTAS --

Pirmiaus kreipimosi prie kokio daktaro, pažink savo ligą ir priežastis pamatysiškai, kad koks daktaris bile kur ar šundaktaris ne'sančę ligą neiškalbetų, už tai reikalauk — atsiusdamas 10 centų stem-poms, gausi knyga parašyta profesoriaus Dr. E. C. Collins ir perskaityk apie savo ligą skyrus su acyda Knyga | 128 puslapiu

Vadova ing

Sveikata

Joje randasi dideli koloruoti paveiksčiai sudejimo žmogaus kūno ir naujai dadeta 11 apsiereškimo gemančio kudukio pas motiną viduriuose. Ta knyga naudinga sergantiem ir sveikiem

Dr. E. C. Collins Medikaliszkas Institutas yra seniausias Amerikoje ir žemiaus minejamas ligas, greičiausiai su geriausia pasekme išgydo, — nuo plaučių ligos, kosulio, kepenų, inkstu, viduriu ligos, kraujo nečystumo, galvos skaudėjimo, diegliu ir reumatizmo; skuros [odos] ligas ir niežėjimą, lytiškas silpnybes, slaptas ligas vyrų ir moterų, seklos nubėgimą, saužagystę su jos visais apsiereškimo vaisiais, nervu ligas, abelną nusilpneįmą, kataro (slogos), puslės, galvoj spieįmą, miegunstumą, geltliges, skausmingas moterų menesines ir baltasias antrapanes, užsikrečiamas piktas ligas, kaip ir kitas kurios ant nelaimes žmonių ir kankinimo atsiranda, į umą laiką. Atsišauk tuojaus, nes —

Dr. E. C. Collins Medical Institute yra Specijališkas daktaras visada ant kožnos ligos. — Del kožno apsilpninto ligom, Specijališkai vaistai tampa sutaisyti po ištyrimo ligos ir išsiunčiami po Suvienytas Valstijas visur, Canada, Mexicą ir visą pasaulę.

Rašant adresuok: Dr. E. C. Collins Medical Institute,
140 W. 34-th str. New York City.

Atsišaukiantiems asabiškai ofisas (tarp Broadway ir 7-tos Ave.) atdaras kasdien nuo 10 iki 5 val. po pietų.
Vakarais: Utarninke, Seredoj ir Pėtninčioje nuo 7 iki 8 val. Nedėlioms: nuo 10 val. ryto iki 1 val. po pietų.

Atkreipiu atydą savo draugų ir vientaučių lietuvių, kad mės apturėjome dabar didžiausį pasirinkimą

➔ Drapanu, Skrybeliu ir Czeveryku. ➔

➔ NAUJAUSIOS PAVASARIO MADOS. ➔

Viską tą parduodam labai prieinamoj prekėj.

Prosinam ir taisom vienus metus UŽ DYKA!

L. Freedman & Son.

➔ VIENA PREKE ➔

➔ Drapanu, Skrybeliu ir Czeveryku. ➔

Kampas South ir 4-tos.

TEMYKITE!

Vienatinė lietuviška Aptieka

P. Rovno,

Kampas 3-čios ir Monroe arba
724 So. 3-rd str. Philadelphia Pa.

Toje aptiekoje viską galima gauti, kaip ir sename krauj: tikras Pain Expeleris, Gumbo, Bobro, pilvo ir anodino lašai; Kinder Balsamas; dielės ir bonkos; visoki kvėpalai, muilai ir visoki kosmetikos daigtai, vietiniai ir iš užsienių; receptai sutaisomi iš geriausių kemiškų padarinių sulyg daktaro nuorašų. Prie to duodasi kiekvienam nesveikam higijeniškos rodos. Aptieka atvira dieną ir naktį. Sneka visokiais liežuviais.

NAUJIENA! NAUJIENA!
H. MEDOFF'O tikra Lietuviška
TRAIANKA

Turiu atkreipti atydą, kad kiekviena moteriškė visados privalo turėti tikrą Lietuvišką Trajanką namuose. Trajanka yra padaryta iš 29 visokių augalų ir šaknių iš tėvynės; geriausia ir pasekmingiausia nuo visokių apsilpnimų ir skilvio negalių.

Teipgi gaunama MEDOFF'O REUMATIC, puiki gyduolė nuo visokio būdo reumatizmų ir MEDOFF'O STO MACH BITTERS, kuri išgydo visokias skilvio ligas.

Adresuokit:

H. Medoff

PHARMACIST AND CHEMIST

151 Metropolitan ave. Brooklyn, N.Y.

LIETUVIŠKA APTIEKA.

Joffe & Wolff.

3-čia ir Bainbridge Str.

PHILADELPHIA, Pa.

Prilaukome visuomet krautuvėje grynus vaistus, visokias europėjiskas szakuis; teipgi turime: Severos gyduoles, Groblevskio, Treimerio Kartujų vyną, Pain expellerį, šviežias dielės. — Užkvečiame visus lietuvius lankytis į mūsų sąkrovą. Receptus sutaisome su didžiausia atyda.

Christijonas PFAFF.

Pardavėjas vyno ir visokių degtinių: bonkoms, tuziniais ir baksais. Prašau lietuvius nepamiršt adresu:

S.E. Cor. Passyunk Ave., & Catharine str.,
Philadelphia, Pa.

Shepherd's APTIEKA

N.E. kampas 2-ros ir Dickinson Str.,
Philadelphia, Pa.

VIENATINIS LIETUVIŠKAS SALIUNAS
CAMDEN'E, N. J.

JULIUS GALMIN

Visoki skanūs švieži gerimai: alus degtinė, vynas, likieriai; puikūs cigarai.

400 Mechanic str., Camden, N. J.

Bell Phone, 868-x E. Phone, 1033-A

Nr. 20

Antas L

Malonų Draugai
Sueivalavimas at
po N 91-48 Grand
Tėvikiškos draugai
skaitlingiausiai su
simas, lytinis mi
dijimo, kuopos per
svarstyt, apdirbt ir
kuopos atstovų ne
siqt ant vardo C
Siegel str Philadel
Varda

Prie

Kaip žinom
SPA. pereitais
komitetą, kur
mą. Iki šiol,
tas nieko dar
to, kad nebuv
nors vieno są
kurs turėtų pr
rodos, mės visi
ir mokame ir
leidžia. Vieno
mo komitetas,
rė. Matyt, ne
delto, kad ne
gali būti tas m
kaip kitiems k
bet man nekar
galime turėti
mą, kadangi v
kos socialistai
jalistų Partija
bet su visos pas
reikėjo pirmu
sios mūsų dra
mą. Ir šiuo t
ti tatar: «Kov
tilpo „Am. Se
bo programas
mi socialistų
lai», — nors ta
linčios prie kor
ilgo pasirodys
tos išverstas ir
konstitu

*) „Konstitucija“
ramo“.